

mer ned paa en Mellemkonjunktur mellem Krigsaarene og Aarene forud for Krigen, vil de dog i uvisse Indtægter ved Siden af deres Løn trods Beskæringen oppebære adskilligt mere end de fleste andre Indehavere af Statstjenestemandstillinger her i Landet.

Et andet Spørgsmaal, hvor jeg har næret Betæneligheder indenfor Kommissionen og ikke vil lade være at udtale dem her, angaar Antallet af dem, der efter Forslaget skal ansættes i fast Stilling. Jeg tror dog, at det gode, der opnaas ved at ansætte en Række af disse Kontorfolk i faste Stillinger, er saa stort, at man skal strække sig meget vidt. Men jeg giver det ærede Medlem fra Lemvig (Hagbart Berg) Ret i, at et uvægerligt Krav for Ansættelse i en af disse Statstjenestemandstillinger maa være, at der er Tale om fuld Beskæftigelse for vedkommende, og jeg vil gerne være med til sammen med det ærede Medlem fra Lemvig at henstille til den højtærede Finansminister, at det i alle Tilfælde bliver en udtrykkelig Forudsætning for Ansættelse i de Stillinger, som oprettes, hvis dette Lovforslag, som jeg haaber, gaar igennem.

Rent formelt fremtræder dette Lovforslag jo som Tillæg til Loven af 12. September i Aar, Statstjenestemandsløven. Det er det første af saadanne Tillæg, der er forelagt dette høje Ting, men jeg antager ikke, det bliver det sidste. Jeg antager, at dette er Udtryk for, at Ministeriet har accepteret det Forslag, som Lønningskommissionen har antydet i den Efterbetænkning, den har afgivet, nemlig at i Fremtiden skal alle Tjenestemandstillinger oprettes ved særlige Love der knytter sig som Tillægslove til den store Statstjenestemandsløve, saaledes at egentlig Tjenestemandsløvgivning ikke finder Sted paa Finansloven eller paa Organisationslove, men paa saadanne særlige Lønningslove. Hvis man holder det Princip fast, vil man bevare den Ordning, man er kommet ind paa. Man vil undgaa at faa spredte og tilfældige Lønningsbestemmelser rundt omkring i vor Lovgivning. Man vil let og hurtigt kunne faa en Oversigt over, hvilke Statstjenestemandstillinger vi i det hele taget har, og hvilke Regler der gælder for dem, idet disse Regler alle findes samlede i Loven af 12. September i Aar. Jeg er glad over, at Ministeriet saaledes har accepteret det af Lønningskommissionen foreslaaede, og jeg haaber ogsaa, der stadig vil blive gaaet frem efter denne Regel, ikke alene af den højtærede

Finansminister, men ogsaa af alle den højtærede Ministers Kolleger, og at Rigsdagen vil acceptere dette, for jeg tror, det er den bedste Maade at holde Stillingen klar paa med Hensyn til fremtidig Lønningslovgivning her i Landet.

Med disse Ord skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til Fremme i det høje Ting.

Parkov: Den Anerkendelse, der fra forskellige Sider er udtalt overfor Ledelsen af Arbejdet i den nedsatte Kommission saavel som overfor det Samarbejde, der har været med Administrationens Repræsentant og de delegerede, kan jeg give min uforbeholdne Tilslutning. Jeg er ogsaa i det heldige Tilfælde, at jeg kan anbefale Lovforslaget, saaledes som det foreligger, idet det efter min Formening byder meget store Fordele sammenlignet med de bestaaende Tilstande. Man har opnaaet at beskære Amtsførvalternes uvisse Indtægter i en ikke ringe Grad, og det var et af Formaalene med Kommissionens Arbejde. Man har opretholdt Adgangen for Befolkningen til paa Amtstuerne at faa besørget en Del af de Forretninger, som den skal have besørget og nemmest faar besørget der. Man har givet Amtsførvalterne en fast Løn, og selv om maaske nok Amtsførvalterne kunde have ønsket højere Lønsatser end de foreslaaede, tror jeg dog, at de har fundet sig tilfredse dermed, navnlig under Hensyn til, at de faar Adgang til en god Efterløn. Endelig og ikke mindst har man givet det Personale, som hidtil var ansat løst paa Amtstuerne, fast Ansættelse. Det betyder et overordentligt stort Fremskridt for dem, at de nu ikke mere vil være afhængige af, om en Amtsførvalter ønsker og ser sig i Stand til at yde dem et større eller mindre Vederlag, men at de kommer ind under ganske faste og bestemte Former. Det var ogsaa en af de Opgaver, der var forelagte Kommissionen, og jeg kan ikke se bedre, end at den er løst paa en saadan Maade, at jeg venter, at alle disse tidligere løst ansatte vil være særdeles vel tilfredse med Udfaldet af dette Arbejde. Men som det er sagt af adskillige tidligere Talere, er det selvfølgelig en Forudsætning, at disse Folk har deres fulde Arbejde paa Amtstuerne. Jeg kan altsaa anbefale Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse baade til hurtigt og velvillig Behandling her i Tinget.

Finansministeren (Brandes): Jeg har kun en enkelt Bemærkning at gøre til det